

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΠΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον ἐπὶ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτυρᾶ, Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Δαμνιέρη, διευθυνόντος.

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Ἀναγνωρίζοντες τὴν ἐπιβλητικότητα τῶν λόγων, οἵτινες ἐνέπνευσαν τὴν σύγκλησιν τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συνεδρίου, ὁλοφύχως εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτοῦ, συγχαίροντες συνάμα τοὺς ἀναλαβόντας τὴν πρὸς τοῦτο πρωτοβουλίαν.

Ὡς ἐπανειλημμένως διεκηρύξαμεν, μία τῶν πρώτων καὶ μᾶλλον ἐπείγουσων ἐθνικῶν ἀναγκῶν, εἶναι ἡ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἡμῶν μεταρρυθμίσεως. Τὸ Σχολεῖον παρ' ὅλους τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας δὲν εὐρίσκεται εἰς τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ περιωπῇ, προσηλωμένον δὲ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ χαμηλοῦ ἐδάφους, ἐφ' οὗ ἴσταται καὶ ὁ Οἶκος, συγκαθυστερεῖ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν ὑποχρεώσεων, αἵτινες εἰς ἀμρότερα εἶναι ἀφιερωμένοι.

Ὅπως οἱ γονεῖς κύριον μέλημα, κατὰ τὸ πλεῖστον, ἔχουσι τὴν ὕλικήν εὐημερίαν καὶ ἀποκατάστασιν τῶν τέχνων των, οὕτω καὶ τὸ Σχολεῖον εἰς τὸν πλουτισμὸν τοῦ νοῦ αὐτῶν κυριώτατα ἀσχολεῖται. Ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῆς σωματικῆς ὑγείας καὶ ἀναπτύξεως καὶ τοῦ ὕλικου αὐτῶν μέλλοντος ἀριεργεῖσι τὰς ἡμέρας των, τοῦτο δὲ εἰς τὴν πλήρωσιν τῶν κεφαλῶν μόνον. Παρ' ἀμφοτέροις ὁμοῦ, τῆς ψυχῆς ἡ παιδαγωγῆσις ἐλάχιστα συντελεῖται, ἐπακολούθημα δὲ τῆς ἐγκαταλείψεως ταύτης τῶν παιδικῶν ψυχῶν αἱ σοβαρώταται ἠθικαὶ ἀδυναμίαι, αἵτινες ἐπέφερον ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτῆρος ἀλλοιώσεις ἐμπνεούσας φόβους δεινούς.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀξιολόγων θεμάτων, ἅτινα θὰ μελετηθῶσιν ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ, ἰδιαίτατα συγκινεῖ καὶ ἐρευνᾶται ὑφ' ἡμῶν ἡ προτεινομένη μεταρρυθμίσις τοῦ προγράμματος τῶν παρθεναγωγείων, ὅπως παρέχωσι ταῦτα ἀγωγὴν σύμφωνον πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις καὶ πρὸς τὸν προορισμὸν τῆς γυναικὸς ἐν τῇ οἰκογενείᾳ. Ἐν τῷ θεματι τούτῳ ἀνευρίσκομεν τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ δύναται νὰ θεμελιωθῇ τὸ μεγαλεῖον τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς. Ἐν τούτῳ διαβλέπομεν τὰς δύο πτέρυγας, τὸν Οἶκον καὶ τὸ Σχολεῖον, δι' ὧν καὶ μόνων θ' ἀνυψωθῇ αὕτη εἰς τὴν περιωπῇ, ἀφ' ἧς καὶ νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ νὰ νικήσῃ δύναται κατὰ τὸν ἀκήρυκτον ἀλλ' ἀσπονδον φυλετικὸν ἀγῶνα, τὸν ἔχοντα ὡς γέρας αὐτὴν τὴν πατριωτικὴν ἡμῶν κληρονομίαν.

Εἴθε τὸ ἔργον συνεδρίου, τοιαῦτα προβάλλοντος πρὸς μελέτην θέματα, νὰ τύχῃ, ὅπως παρ' ἡμῶν οὕτω καὶ παρὰ πάντων, τῆς δεξιώσεως καὶ ὑποστηρίξεως, ἥτις ὀφείλεται εἰς τὰ ἀληθῶς ἐθνικὰ ἔργα.

Ἄλλ' εἴθε πρὸ παντός, ἐκ τῆς εὐστόχου αὐτοῦ ὀργάνωσεως καὶ τῆς σοβαρᾶς τῶν μελῶν προπαρασκευῆς ν' ἀπορρεύσωσι μέτρα, μέλλοντα νὰ καταστήσωσι τὸ Σχολεῖον ἀντάξιον τῶν εἰς αὐτὸ ἀφιερωμένων ἐθνικῶν ἐλπίδων.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Ἀγίων Πατέρων

(Ἰωάν. Κεφ. ΙΖ' 1—13).

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶπε· Πάτερ, ἐλάνυθεν ἡ ὄρα, δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε. Καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα, πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσιν σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι, ἵνα ποιήσω. Καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ, τῇ δόξῃ, ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα, ὅσα δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σὺ μὲ ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ ¹ οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστὶ, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ καὶ δεδοξασμαί ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκ ἐτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσι, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν ² καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμυν μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐβύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰμὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ³ ἵνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ ⁴. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Σημειώσεις

1) Ἐρωτῶ, παρακαλῶ. 2) Ἰνα ὦσιν ἐν, ἥτοι ἡνωμένοι ἐν τῇ εἰς Θεὸν πίστει καὶ τῇ πρὸς ἀλλήλους ἀγάπῃ. 3) Ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, νοεῖται ὁ Ἰούδας. 4) Ἰνα ἡ Γραφὴ πληρωθῇ διὰ τῆς ἀπωλείας τοῦ Ἰούδα ἐπληρώσῃ ἡ προφητεία ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸν ψαλμὸν χψ'. «ἐνανθίστανται αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὅλγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἑτέρας».

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἡ ΕΝΟΤΗΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς μέλων ὁ ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ κόσμου, θέλει νὰ ὀπλίτῃ τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ἐναπομένοντας μαθητὰς αὐτοῦ δι' ὅπλου ἀκταμικηίου, κατὰ τὴν δυσχερείαν τῆς ζωῆς, τῶν ἐπιθέσεων, τῆς κακίας, τῶν παγιδῶν τοῦ πονηροῦ. Καὶ παρακαλεῖ λοιπὸν τὸν οὐράνιον αὐτοῦ Πατέρα ἵνα ὅπλον τοιοῦτον χαρίσῃται τοῖς μαθηταῖς τὴν ἐνότητα, τὴν ὁμόνοιαν. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Καὶ θέλει ἵνα οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἐν τῇ ἐνότητι ταύτῃ ἐν

τῇ ὁμοιότητι ταύτῃ τελειοποιῶνται καὶ καταρτίζονται—εἶνα ὡς τετελειωμένοι εἰς ἓν.

Δὲν ἀρκεῖται λοιπὸν ὁ θεὸς διδάσκειν εἰς τὸ νὰ ὦσι τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ συνηνωμένα διὰ τῆς ἀγάπης, ἀγάπης διαρκούς καὶ ἀδιαπτώτου, ἀλλὰ προσευχόμενος πρὸς τὸν οὐράνιον αὐτοῦ Πατέρα διατυπώσῃ τὸ θεὸν θέλημα, ἵνα οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτὸν ἀποδυναμωθῶσι ἐν τῇ ἐνότητι ταύτῃ, ἥτις ἐνότης εἶναι τὸ θεμέλιον πάσης ἐν τῷ κόσμῳ τάξεως. Αὐτὸς ὁ φυσικὸς κόσμος δὲν ἔχει λόγον ὑπάρξεως καὶ συντηρήσεως, ἐὰν μὴ κρατῇ ἐν αὐτῷ ἡ ἐνότης καὶ ἀρμονία τῶν νόμων, οἵτινες δρῶσιν ἐν αὐτῷ.

Ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία βελτίζεται ἐπ' ἴσης ἐπὶ τῆς ἐνότητος. Κύριος ὁ Θεός, κοινὸς πάντων τῶν ἀνθρώπων πατήρ, ἐγκατέστησε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀδελφότητα τοῦ αἵματος, θεσπίσας ἵνα οἱ γεννώμενοι ἄνθρωποι γεννῶνται ἐξ ἑνὸς μόνου, ὅστις διὰ τοῦτο εἶναι κοινὸς αὐτῶν πατήρ, καὶ φέρει ἐν ἑαυτῷ τὴν εἰκόνα τῆς θείας πατρότητος. — Ἡ ἐνότης λοιπὸν καθίσταται οὕτω παράγων ἀληθῆς τῆς οικογενείας.

Καὶ ἡ ἐνότης συνιστᾷ τὴν τάξιν ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Καὶ ἵνα διατηρηθῇ ἐν αὐτῇ ἡ ἀρμονία, ὁ θεὸς θεμελιωτὴς αὐτῆς εἰσέγαγε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων τὴν λεγομένην ἱεραρχικὴν πειθαρχίαν· ἥτοι τὴν διοργάνωσιν τῶν δυνάμεων τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς συνέστησεν εἰς διακυβέρνησιν τῆς κοινωνίας καὶ τῆς οικογενείας. Διὰ τῆς ἱεραρχίας ταύτης ἡ πληθὺς τῶν βαθμῶν, τῶν ἀξιομάτων, τῶν ἱκανοτήτων, τείνουσι χεῖρας πρὸς τὴν ἐνότητα.—Εἶναι πολλοί, ἀλλ' οἱ πολλοὶ οὗτοι συνδέονται πρὸς ἀλλήλους, καὶ πάντες ὁμοῦ περιστρέφονται περὶ ἐν κοινὸν κέντρον.

Πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης ὁ Ἀπόστολος Παῦλος παράγει εἰς ὑπόδειγμα τὴν ἀρμονίαν, ἥτις κρατεῖ μεταξὺ τῶν ἀπείρων μελῶν τοῦ ὅργανου τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἅτινα ἐργάζονται ἕκαστον τὸ ἔργον, εἰς ὃ ἔχει πλοσθῇ, καὶ ἅτινα πάντα συμπέσχουσι πάσχοντι ἐνί. Τοιοῦτο ἰδεώδες πρότυπον τῆς χριστιανικῆς κοινωνίας προβάλλεται ὁ Κύριος ἡμῶν.

Ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ιδεώδους τούτου δυστυχῶς μεγάλη διάστασις χωρίζει ἡμᾶς. Οἱ πάντες θέλομεν νὰ ὦμεν ἡ δια- τήσασθαι, ὡς βλέπον ὀρθῶς, ἡ λαλοῦσα γλώσσα. Δεχόμεθα, εἰς ἀνάγκην μόνον, καὶ διότι δὲν δυνάμεθα πολ- λάκις νὰ πράξωμεν ἄλλως, νὰ ὦμεν αἱ ἐργαζόμεναι χεῖρες, οἱ φέροντες τὸ βάρος τοῦ σώματος καὶ τὴν κόπῃσιν τοῦ βα- δισματος πόδες. Ἡ ἱεραρχία ἔχει οὕτω πῶς ἀνταρπῇ.— Ἐχει ἐκλήπῃ ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν ἡ ἐνότης τῶν σκέψεων ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ἀγαθοῦ, ἡ κοινὴ καὶ ἡμερὶς ἐνέργεια, ἡ ἀφιλοκέρδεια καὶ ἡ αὐταπαρνησία, πάντα ἐκείνα τέλος, ἅ- τινα ἐξασφαλίζουν βέβαιον ἀποτέλεσμα τὰ μέγιστα ἔργα. — Ἐκαστος φαντάζεται ἑαυτὸν ἴσον πάντων, καὶ λοιπὸν οὕτως ἐξετοπίσθη ἡ ὑπακοή καὶ τὸ σέβας.—Καὶ ὀρεῖσιν μετὰ ὀρέων καὶ μετὰ παρηρησίας νὰ ἀνομολογήσωμεν ὅτι, ἐὰν ἔχωσιν ἐξαφανισθῇ ἀπὸ τοῦ μέσου ἡμῶν, ἡ τάξις καὶ ἡ ἀρμονία, αἵτινες εἶναι οἱ καρποὶ τῆς ἱεραρχικῆς πειθαρχίας, αἷτια εἶναι ἡ ἀπώλεια ἡ μᾶλλον ἡ ἐξασθένησις τοῦ πνεύματος τοῦ χριστιανικοῦ. Τὸ σωτήριον μέσον, τὸ ἀπο- τελεσματικὸν φάρμακον τῆς πληγῆς ταύτης, εἶναι νὰ ἐπα- νέλθωμεν εὐκρινῶς καὶ ἀνευ ὧρων εἰς τὴν διδασκαλίαν θεω- ρητικὴν καὶ πρακτικὴν τῆς ἡμετέρας ἀγίας θρησκείας. — Οὕτε ἡ ὕλη ἡ δύναμις, οὕτε τὸ ἴδιον συμφέρον ὅ' ἀρκέτωι ποτε νὰ καταστρέψωσιν ἐν ἡμῖν τὸν ὑπερήφανον ἐγωισμόν, καὶ τοὺς παραλόγους πόθους. Ἐξ ὧν συνήθως πηγάζουσιν αἱ στάσεις καὶ αἱ ἐπαναστάσεις.

Μόνη ἡ θρησκεία, διὰ τῆς εὐσεβητικῆς δράσεως αὐτῆς, διὰ τῆς ἀνυψώσεως τῶν μέσων τὰ ὁποῖα προβάλλεται, δύ- νεται νὰ ἐπιβάλλῃ πᾶσαν ὑσῖαν, καὶ αὐτὴν τὴν μᾶλλον

τραχεῖαν, νὰ κανονίῃ πάσας τὰς πράξεις, καὶ αὐτὰς τὰς λανθανούσας, καὶ νὰ διακρατῇ ἀπαραιμείωτα τὰ δικαιώ- ματα καὶ τὰ καθήκοντα, ἅνευ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ κοινωνία.

Ἐν ἔχωμεν πίστιν, καὶ τὸν διάπυρον ζῆλον τῶν πρώ- των αἰώνων τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ ζῶμεν καὶ σήμερον ἔτι ἐν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ ἐκείνῃ τῆς χάριτος καὶ τῆς ἀρετῆς, ἐν ᾗ ἔχον οἱ πρώτοι πιστοί, θὰ ἐνισχύωμεν καὶ θὰ καθιστῶμεν ἀδιαρρήκτους τοὺς δεσμούς, οἵτινες συνέδεον ἐκείνους, καὶ οἵ- τινες προκάλουν τὸν θαυμασμόν τῶν ἐθνικῶν πρὸς τοὺς Χριστιανούς.

Πᾶν ὅτι δύναται νὰ προσεγγίσῃ ἡμᾶς εἰς τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην ὀρεῖσιν ν' ἀσπαζώμεθα καὶ ἐγκολπώμεθα διότι τοῦτο συντελεῖ εἰς τὴν ἡθικὴν βελτίωσιν καὶ τε- λειοποίησιν ἡμῶν. Ἡ ψυχὴ ἀποκατ' ὅρους καὶ αὐξάνει διὰ τῆς ἐπικοινωνίας πρὸς ἀγίας ψυχάς, καὶ ἕκαστον μέλος συ- νηνωμένον πρὸς τὰ μέλη τὰ λοιπὰ, διαπλάσσεται καὶ δια- μορφούται πρὸς τὸν τύπον, ὃν ἐπιδιώκει τὸ ὅλον σῶμα.

Ἡ ἐνότης καὶ ὁμοιότης τῶν Χριστιανῶν, τὴν ὁποῖαν μετὰ τὸσαύτης θερμῆς παρακλήσεως ζητεῖ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ τοῦ Οὐρανίου αὐτοῦ Πατρός, εἶναι ἀληθὴς καὶ ἰσχυρὰ δύναμις, ἐπαρκὴς εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ προάγει ἡμᾶς εἰς τὴν ἐνάγκησιν τοῦ ἀγαθοῦ, καὶ διατηρεῖ ἡμᾶς ἐν τῷ ἀγαθῷ. Σεβαστὴ ἐκ τοῦ κύρου· Ἐκείνου, ὅστις ἐπιβάλλει τὴν ἐνότητα ταύτην εἰς ἡμᾶς, ἅγας, ἐκ τοῦ σκο- ποῦ, ὃν αὐτὴ ἐπιδιώκει, καὶ ὅστις εἶναι ἡ ἡθικὴ καὶ χρι- στιανικὴ τελειοποίησις ἡμῶν, ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ ἀγι- ασμός τῶν ψυχῶν ἡμῶν, εἶναι ἅγια πάσης τῆς προσοχῆς καὶ ἐκτιμήσεως παντὸς πιστοῦ.

Πάντες λοιπὸν ὅσοι ἐσμὲν πιστοὶ μαθηταὶ Ἐκείνου, ὅστις συνήλωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ θείῳ αὐτοῦ δνόματι, πάντες ὅσοι συνδεόμεθα διὰ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν παραγγελλμάτων αὐτοῦ, ἂς προσπαθώμεν νὰ ἐνθαρρύνωμεν καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τοὺς περὶ ἡμᾶς εἰς τὴν ἐνότητα ταύτην. Μητέρες καὶ Πατέρες, οἵτινες κήδεσθε τῆς σωτη- ρίας τῶν οικογενειῶν ὑμῶν, ἐξοικειοῦτε τὰ τέκνα ὑμῶν πρὸς τὴν ἐνότητα καὶ ὁμόνοιαν ταύτην, καὶ συνηθίζετε αὐτὰ εἰς τὴν ἐνάγκησιν τῶν ἀγαθῶν, ἅτινα ἐν αὐταῖς ἐγκλείονται. Οὕτω θὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν θὰ ἐγκαταλείπῃ ποτε τὰ εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ ἅγιον συνηνωμένα τέκνα ὑ- μῶν.

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

Ἐν τῇ καρδίᾳ παντὸς Ἑλλήτος εἶναι κεκαταμμένα τὰ δνόματα τῶν ἀνδρῶν, πρὸς ὅς ἡ πατρις εὐγνωμονεῖ διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν δόξαν τῆς. Ἀνοθεῖ τῶν ὀνομάτων θὰ ἐπιχειρήσωμεν νὰ λαβώσωμεν τὰς προτομὰς αὐτῶν, ἵνα πληρέστερον καταρτισθῇ, πρὸς παραδειγμα- τισμόν καὶ παραίτησιν, τὸ ἑκάστων τοῦτο ἔθνος.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΘΕΟΝ

1

ΗΛΙΑΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Τῆς νεράιδας τῆς μυθευμένης ὑπᾶρξε διόγγονος καὶ τοῦ νικητοῦ τοῦ Ἀλμυροῦ Γεωργίου Μαυρομιχαλῆ. Ἐχεν ἐκ τού- των τὸ σῶμα εὐγενὲς καὶ ἀκαμῶν ὡς ἐλάτνη νεαρά, ῥόδα ἐκά- λυπτον τὰς εὐγάρμους παρειὰς αὐτοῦ, λεῖον δὲ ἀλαδάρτρι- νον εἶχε τὸ ὑψηλὸν μέτωπόν του, κύματα χρυσοῦ οἱ βόδρυχοί του περιέβαλλον τὸν ἀδρὸν τράχηλον καὶ τοὺς εὐρεῖς ὄμους.

Ἐπὶ τῶν ὑπερήφανων τοῦ Ταυγέτου πλευρῶν ἐκτραφεὶς ὑπερήφανον εἶχε καὶ ἀνδρικὸν τὸ βῆμα, τὸ βλέμμα εὐτολ- μὸν ἀλλὰ καὶ σεμνὸν καὶ λιτὸς ἦτο τὸν βίον καὶ νηφά- λιος καὶ τοὺς τρόπους προσήνης καὶ εὐχαρὶς ὁ υἱὸς τοῦ

— ἐν, τοῦ μελιχίου καὶ φιλανθρώπου καὶ ἐλευθερίου

ρξίως τῆς ἐν τῇ ἑαυτοῦ χώρα θέσεως, θέσεως σχεδὸν βασι- λικῆς (Γερδίνος).

Ὁ ἐγγονὸς τοῦ Πιέρρου, τοῦ ἐνδεκα πληγῆς λαδόντος εἰς τὴν μάχην τοῦ Ἀλμυροῦ (1769), ἡγάπα, ὡς εἰς θεότητα κα- θωσισμένος, τὴν Πατρίδα καὶ φιλότιμος ἦτο εἰς ὑπερβολὴν καὶ ἐραστὴς πράξεων μεγάλων, ἀλλὰ καὶ γενναῖος καὶ μεγα- λόφρων· διότι εὐρὺν ἐν Εὐβοίᾳ δεῦτερον τῆς νήσου ἀρχη- γὸν ἀγνωστὸν τινα καὶ ἀσημαντὸν τότε—ἐν ᾧ αὐτὸς εἶχε κληθῇ μόνος—δὲν ἀπῆλθεν ἀγανακτῆσας, δὲν ἐπεζήτησε δόλφ ἢ ἐμφανὲς ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ συνάρχοντος ἀλλ' ἔλ- λην ὡν ἀληθὲς καὶ πρὸς μόνην τὴν ἐλευθερίαν τῆς πα- τριδος ἐμβλέπων, οὐ μόνον συναρχηγὸν ἐδέχθη τοῦτον ἀλλὰ καὶ ἐνηγκαλίσθη ὡς ἀδελφὸν (Φιλήμων), καὶ ἐπεσεν ἀληθῶς ὡς ἥρως παρὰ τὸν ἀσημον Κοκκινόμυλον τῶν Στῆρων.

Εἰς τὰς μάχας ὡς ἀετὸς ὀρνῶν ἀκράτητος καὶ ἀφόβητος, προκινδυνεύων τῶν συστρατιωτῶν αὐτοῦ, ὅπου ὑπὸ τῆς πατριδος ἦθελεν ἀποσταλῇ ἀπροφασίστως καὶ εὐπειθῶς πο- ρευόμενος, εἶχεν ἐκ πλείστων Ἑλλήνων τοῦτο τὸ ἐξαιρετὸν—χεῖρας ἁγνὰς—ὁ ἐλληνικώτατος τὴν μορφήν καὶ τὴν ψυχὴν, ὁ θαυνοστέφης Ἀχιλλεὺς τοῦ Βαλτετίου.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΠΡΑΞΕΙΣ

Εὐθὺς ἀφ' οὗ Ἀρχεὶς ἠττάσθησαν τὸν Μωαμεθανισμόν, ὥρμησαν εἰς κατακτήσεις καὶ ἔρριψαν τὰ ἀπληστα αὐτῶν βλέμματα ἐπὶ τὴν πρωτεύουσάν τοῦ σπουδαιοτάτου τότε Χριστιανικοῦ Κράτους, ἐπὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν, διότι καλῶς ἐνόουν ὅτι ἐν αὐτῇ ἐκυριεύετο καὶ ἔκτοτε ἐξηλαμί- ζετο, οὐδὲν πλέον ἐμπόδιον θὰ ἀπῆντων οὐδαμοῦ τῆς γῆς. Διὰ ταῦτα ἐντὸς ἐνὸς αἵματος οὐ μόνον μυρίας ἐπιδρομαὶ ἐπε- χεῖρσιν κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν χωρῶν, ἀλλὰ καὶ δις ἐπολιόρ- κησαν, ἀλλὰ μάλιστα, τὴν πρωτεύουσάν ἡμῶν, ἥτοι ἐπὶ αὐτο- κράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Παγαντάου ἀπὸ τοῦ 672—678, καὶ ἐπὶ αὐτοκράτορος Λέοντος τοῦ Ἰσάκου τῷ 717. Κατὰ τοὺς ρωσικοὺς λοιπὸν ἐκείνους χρόνους, ὅτε ἡμεῖς ἡγωνιζό- μεθα ὑπὸ τὴν σημαίν τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὲρ τοῦ Χρι- στιανισμοῦ καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ πρὸ τῶν τειχῶν τῆς Κ)πόλεως, εὗρον οἱ Βούλγαροι εὐκαιρίαν καὶ κατέλαβον τῷ 678 ὑπὸ τὸν Ἀρχηγὸν αὐτῶν Ἀσπαρούχ ἐπερ- χίαν τοῦ Κράτους ἡμῶν, τὴν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰστροῦ ἡ Δου- νάβου καὶ ἐκείθεν τοῦ Αἰμοῦ χώραν. τὴν ἀπ' αὐτῶν ὀ- νομασθεῖσιν Βουλγαρίαν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ ἀδικοῦντες πόλεμοι πρὸς τοὺς περὶ βαρβάρους καὶ ἀλλοθρήσκους εἶχον ἐλατ- τώσει τὸν πληθυσμὸν τῶν παρορίων χωρῶν, οἱ βασιλεῖς ἡμῶν ἐδέχοντο εὐκόλως εἰς τὸ Κράτος ἀλλογλώσσους βαρ- βάρους, ἐπροσπάθουν δὲ καὶ κατάρθωναν διὰ τῆς δουλει- σίας, διὰ τῆς δικαιοσύνης, διὰ τοῦ στρατοῦ καὶ πρὸ πάν- των διὰ τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας νὰ ἐξημερώουν αὐ- τοὺς. Διὰ ταῦτα δὲν ἀντετάχθησαν κατ' ἀρχὰς πολὺ κατὰ τῶν Βουλγάρων, οὐδ' ἐπέμειναν εἰς τὸ νὰ ἐκδιώξουν αὐτοὺς πέραν τοῦ Ἰστροῦ, ἡλιπίζον δὲ ὅτι καὶ οὗτοι ὅπως παλαιό- τερον οἱ Γότθοι καὶ τοσοῦτοι ἄλλοι βάρβαροι, θὰ ἐγίνοντο Χριστιανοί, πολιτισμένοι καὶ φιλήσυχοι ἄνθρωποι. Ἀλλ' εἰς τοῦτο ἐσφάλησαν μεγάλως.

Οἱ Βούλγαροι ἦσαν φυλὴ οὐχὶ Σλαυική, ἀλλὰ Τατα- ρική, Τουρκική καὶ διὰ τοῦτο, ὡς φαίνεται, δὲν ἦσαν ἐπι- δεκτικοὶ ἡμερώσεως καὶ πολιτισμοῦ. Διὰ τοῦτο ἐμαθον μὲν τὴν Σλαυικὴν γλῶσσάν ἀπὸ τῶν περὶ κατοίκων καὶ ἀπὸ τινῶν Σλαύων, τοὺς ὁποίους ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὑπέταξαν, ἐδιδάχθησαν κατ' ὅσον τὴν θρησκείαν τῆς ἀγάπης ὑπὸ δύο μοναχῶν Ἑλλήνων ἐκ Μακεδονίας, τοῦ Μεθοδίου καὶ Κυ- ρίλλου, ἀλλ' οὔτε πολιτισμὸν οὔτε ἐξημερώσιν οὔτε ἀγάπην ἐμαθον, ἀλλὰ πάντοτε οἱ αὐτοὶ ἀγριοὶ καὶ ἀπιστοὶ παρε- μείναν. Εἴτε Ἀσπαρούχ καὶ Κρούμος εἴτε Δανιὴλ καὶ Συ- μεὼν ὀνομάζοντο οἱ ἀρχηγεῖ αὐτῶν, πάντοτε ἕνα καὶ μόνον εἶχον σκοπὸν, νὰ ἐπιχειροῦν ἐπιδρομὰς εἰς τὸ Χριστιανικόν

Κράτος ἡμῶν, νὰ αἰχμαλωτίζουν, νὰ σφάζουν, νὰ ἀρπάζουν, νὰ καίουν, νὰ ἐρημώσουν, νὰ καταλαμβάνουν χώρας. Ταῦτα ἦσαν αἱ τέχναι καὶ ἐπιστήμαι, ταῦτα τὰ ὄνειρα, αἱ ἐλπί- δες καὶ αἱ ἐπιθυμίαι αὐτῶν. Οὐδέποτε ἐσεδόκησαν ὄρκους ἢ συνθήκας, οὐδέποτε ἐνόησαν δικαίον, οὐδέποτε φόβον Θεοῦ ἢ ἐντροπὴν ἀνθρώπων. Καὶ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐκακούργουν αὐτά, ἐν εἰς χρόνους οἱ Ἀρχεὶς ἐξήπλουντο ἀπὸ τῶν Πυ- ρηναίων ὀρέων τῆς Ἰσπανίας μέχρι τοῦ Γάγγου ποταμοῦ τῶν Ἰνδιῶν, κατελάμβανον τὴν Κρήτην, τὴν Σικελίαν, μέρη τῆς Μικρᾷ Ἀσίας, καὶ περισφιγγον οὕτω τὴν θρησκείαν τοῦ Σωτῆρος ἐντὸς στενοτάτων ὁρίων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἡμεῖς δὲ ἡγωνιζόμεθα τὸν περὶ ψυχῆς ἀγῶνα πρὸς αὐτοὺς.

Ἐνεκα τῆς διαγωγῆς ταύτης τῶν Βουλγάρων οὐδὲν φυ- σικώτερον ἢ ὅτι εὐθὺς ὡς παρήλθεν ὁ ἐκ τῶν Ἀρχῶν κιν- δυνος, ἔστρεψαν οἱ βελτίεις ἡμῶν τὴν προσοχὴν αὐτῶν πρὸς τοὺς Βουλγάρους καὶ ἐζήτησαν πάσῃ δυνάμει νὰ ὑποτάξωσι καὶ ἐρηνεύωσιν αὐτοὺς. Ὁ ἀγὼν ὑπῆρξε μακρὸς καὶ ἀλη- θῶς φοβερός, ἀπὸ τοῦ 970 μέχρι τοῦ 1020, ἀλλ' ἐπὶ τέ- λους κατίσχυσε τὸ δικαίον καὶ ὁ πολιτισμός, καὶ ἡ Βουλ- γάρια ὑπετάχθη καὶ ἐγένετο ἐπαρχία τοῦ Κράτους. Ἰωάννης ὁ Τιμιμικῆς καὶ Βασίλειος ὁ Βουλγαροκτόνος, οὕτως ὀνομά- ζοντο οἱ αἰδίδμοι ἐκείνοι αὐτοκράτορες, οἱ ὁποῖοι ἀπῆλλα- ζον ἡμᾶς τότε ἀπὸ τὴν μεγάλῃ ἐκείνῃ Βουλγαρικῇ πλη- γῇ, μεγαλυτέρῃ καὶ ἀπὸ τῶν δέκα τοῦ Φαραὼ.

Ἀπὸ τότε ὁ Βουλγαρικὸς λεὼν ἐγένετο ἀνίον καὶ ὑπῆ- κουν εἰς τὰς διατάγας τῶν αὐτοκρατόρων μας· μόνον δὲ ὅτε πάλιν ἦλθον οἱ σταυροφόροι ἀπὸ δυσμῶν καὶ οἱ Τούρ- κοι ἀπ' Ἀνατολῶν καὶ ἐπεχειρήσαν νὰ κατασπάρξουν τὸ Βασίλειόν μας, εὗρον πάλιν εὐκαιρίαν οἱ Βούλγαροι καὶ ἐκα- κούργησαν εἰς ἡμᾶς ὀλίγα τινά, μέχρι οὗ διέβη ὁ Οὐρχάν τὸν Ἑλλήσποντον, ὥρμησε καὶ ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου, ἄνευ ἀντιστάσεως καὶ πολέμου κατέλαβε καὶ καθυπέταξεν αὐτοὺς, βραδύτερον δὲ καὶ πᾶσαν τὴν Ἀνατολήν.

Ἀπ' ἧς δὲ στιγμῆς κατεκτήθησαν οὐδὲ τῶν Τούρκων οἱ Βούλγαροι, ἐλησμονήσαν κατ' ἀνάγκην τὰς κακούργους αὐ- τῶν πράξεις, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ τὸ ὄνομα καὶ τὸν ἔθνησμον αὐτῶν, ἐλέγοντο δὲ Χριστιανοὶ Ρωμαιοὶ ἥτοι Ἕλληνες καὶ οὕτε ἀναιρέοντο πλέον ἀλευθρίαν καὶ Βουλγαρικὸν ἐθνισμόν· θὰ ἐγίνοντο δὲ βεβαίως καὶ Μωαμεθανοὶ ἐνεκα τῆς τελείας αὐτῶν ἀμαθείας καὶ βαρβαρότητος, ἀντὶ τῆς Μεγάλῃ τοῦ Χρι- στοῦ Ἑκκλησίας ἐπρόκειτο πρὸς αὐτοὺς ὅσον κατὰ τοὺς δει- νούς ἐκείνους χρόνους ἦτο δυνατόν εἰς αὐτὴν.

Ἀλλὰ κατὰ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἵματος ἔξοι ἐ- χοντες συμπερὸν νὰ ἐξασθενήσῃ ἡ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ, ἐνεμνησαν καὶ ἐδίδαξαν αὐτοὺς τὰς παλαιὰς ἀντιθέσεις καὶ διαφορὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡμῶν, βραδύτερον δὲ διὰ Ῥωσικῶν αἰμάτων καὶ χρημάτων ἀπῆλλαν τὴν τῆς Τουρκικῆς δεσποτείας, καὶ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης ἐπανελά- βον τὰ παλαιὰ τῶν κακούργημάτων ἐναντίον ἡμῶν. Τὴν Με- γάλῃ Ἑκκλησίᾳ ἡ ὁποία τοὺς ἐδοῦθησε νὰ δι' τηρήσῃ τὴν θρησκείαν αὐτῶν κατεδίδετο καὶ καταδίδετο λυσσώδως, τὴν Μακεδονίαν τῆς ὁποίας τὰ τέκνα ἐδίδαξαν αὐτοὺς τὸν Χριστιανισμόν, καίουν καὶ ἐρημώσουν, τὰς Ἑκκλησίας καὶ τὰς πόλεις τῆς ὑπονομεύουν καὶ τὰ γνήσια αὐτῆς τέκνα σφάζουν. Εἰς τὰς διδασκαλίας τῶν βιβλίων γράφουν καὶ διδά- σκουν τὴν νεολαίαν αὐτῶν τὸ ἀσεβὲς μίσος κατὰ παντὸς Ἑλληνικοῦ καὶ εἰς τοὺς γεωγραφικούς χάρτας τῶν ἐκτείνουσι τὰ ὅρια τοῦ φανταστικοῦ μέλλοντος Βουλγαρικοῦ κράτους τῶν μέχρι τοῦ Σπερχειοῦ ποταμοῦ!

Ἦρπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι καθὼς λέγει ὁ ἀπό- στολος Παῦλος, ἐδόθη ἡμῖν σκόλοψ τῇ σαρκί, ἀγγελος σα- τάν, ἵνα ἡμᾶς κολαφίσῃ, ἵνα μὴ ὑπερημώμεθα. Ἀλλ' οὐχ ἥττον πρέπει νὰ πιστεύωμεν καὶ ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ δι- καίου, ὁ ὁποῖος ἐδοῦθησεν ἡμᾶς ἄλλοτε καὶ ἐταπει-

νώσαμεν και υπεδουλώσαμεν αυτούς, θα βοηθήσῃ ἡμᾶς και πάλιν εἰς τοῦτο, ἀρκεῖ ἡμεῖς πάντες νὰ πεισθώμεν περὶ τοῦ κινδύνου, ὁ ὅποιος ἐπικρέμαται ἐξ αὐτῶν, καὶ ν' ἀποφασίσωμεν νὰ κάμωμεν τὸ καθήκον μας ὡς Χριστιανοὶ καὶ ὡς Ἕλληνες ἀνταξίως τῆς ἱστορίας καὶ τῆς καταγωγῆς ἡμῶν.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἀπορεῖ πρὸς τὴν Ἑταιρείαν

Ὁ Ἀἷμος Πειραιῶς ἐψήφισεν ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας συνδρομὴν ἐκ δρ. διακοσίων.
Ὁ Ἀἷμος Μετολογίου συνδρομὴν ἐκ δρ. πενήντα.
Ὁ Ἀἷμος Τήνου συνδρομὴν ἐκ δρ. τριάκοντα.

ΜΕΤΣΟΒΕΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ ΑΒΕΡΩΦΕΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν 4 ἀποφοίτων τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου δι' εὐρυτέραν αὐτῶν μόρφωσιν.

Κατὰ τὴν ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως (Παράρτημα τεύχος Β. ἀριθ. 58) δημοσιευθεῖσαν προκήρυξιν τῆς Διευθύνσεως τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου τὴν 18 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἀρχονται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου διαγωνισμοὶ πρὸς ἀποστολὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἐκ τῶν τόκων τοῦ Ἀβερωφείου κληροδοτήματος ἐπὶ τετραετίαν, καὶ ἐπὶ μηνιαία ὑποτροφία δραχ. τετρακοσίων ἐνὸς ἀποφοίτου τῆς Σχολῆς τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν πρὸς σπουδὴν τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, ἐνὸς ἀποφοίτου τῆς Σχολῆς τῶν Μηχανουργῶν πρὸς σπουδὴν τῆς Ἠλεκτρολογίας καὶ δύο ἀποφοίτων τοῦ Σχολείου τῶν Καλῶν Τεχνῶν, τοῦ μὲν ἐνὸς τῆς Γραφικῆς, τοῦ δὲ ἑτέρου τῆς Πλαστικῆς, δι' εὐρυτέραν αὐτῶν σπουδὴν ἐν τῇ Γραφικῇ καὶ τῇ Πλαστικῇ.

Οἱ βουλομένοι νὰ μετατάξωσι τὼν διαγωνισμῶν ἐφείλουσι νὰ ὑποβάλωσι τὰς αἰτήσεις αὐτῶν μετὰ τῶν οἰκείων πιστοποιητικῶν εἰς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς 9 Αὐγούστου ἐ. ἔ.

Τὰ πρὸς ὑποβολὴν ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά, τὰ μαθήματα εἰς αἱ διαγωνιζόμενοι κρίνονται κλπ. ἀναγράφονται ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ προκήρυξιν, δύνανται δὲ περὶ αὐτῶν νὰ λαμβάνωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν εἴτε ἀποτεινόμενοι ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου, εἴτε προσερχόμενοι εἰς αὐτὸ καθ' ἑκάστην ἀπὸ ὥρας 11 π. μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Μαΐου 1903.

Ὁ Διευθυντής

Κ. Μιτσόπουλος.

ΙΩΑΝ. Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΟΙ ΚΡΗΤΕΣ ΜΟΥ

Διηγήματα

Ἐκδόσεις Β'.

Τιμ. δρ. 5 (Ἐξωτερ. φρ. χρ. 5)

Ἀπευθυντέον: Βιβλιοπωλεῖον

Π. Α. Σακελλαρίου

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ.Π.Ν., Μ.Β., Ε.Ι.Ε., Στ. Π., Κωνστ. Ν. Ἀριστ. ΧΙ. (...)
Ἀποστέλλονται διὰ πρώτου — Π.Ν.Σ. Ραχόβ. Γράφομεν.
Ἀ Δ. Ἡράκλειον Ἀποταθεῖτε παρακαλοῦμεν πρὸς τὸ ἀξιότιμον προεδρεῖον τῆς Φιλοπρωτοῦ, ὅπως ἐνδραστήσῃ ν' ἀναλάβῃ τὸ συναδελφικὸν τοῦτο βάρος. Τιμ. Σ. Ἀλεξάνδρου. Ἐνεκα τῆς πολλῆς ἀλληλογραφίας ἡ βραδύτης τῆς ἀπαντήσεως. Συγχωρεῖτε. Ε. Σ. Κάρου. Λυπούμεθα ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα. Κ. Β. Ἀγίου Πέτρον Ἐλπίζομεν ν' ἀπαντήσωμεν κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν ὑμῶν.

Τὰ ὑπὸ τὸν τίτλον

ΑΝΘΕΛΩΜΕΝ

δημοσιευθέντα ἐν τοῖς «Πατρίσις» ἄρθρα, ἐκδοθέντα καὶ εἰς ἰδιαιτέρον τεύχος, ἐπὶσκοποῦνται εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα Σακελλαρίου, Μπικ καὶ ἑστίας.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐξαντληθέντος τοῦ φύλλου μετοχομεριδίων τῶν ἀνωνόμων μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος προσκαλοῦνται οἱ κάτοχοι αὐτῶν ἵνα ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου ἐ. ἔ. ζητήσωσι καὶ λάβωσι νέον φύλλον περιλαμβανόν τὰ ἀπὸ τῆς Α'. εξαμηνίας 1903 μέχρι τῆς Β'. εξαμηνίας 1912 μετοχομερίδια ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ στελέχους τοῦ ἐξηνηνημένου φύλλου μετοχομεριδίων καὶ ἐπὶ προσαγωγῇ τοῦ τίτλου τῆς μετοχῆς.

Τὰ νέα φύλλα μετοχομεριδίων οἱ κάτοχοι ἀνωνόμων μετοχῶν δύνανται νὰ ζητήσωσι: Ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι (Ταμεῖον Τίτλων, Ἀριθμὸν θυρίδων 36—37).

Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ παρὰ τοῖς Ὑποκαταστήμασι τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Λονδίῳ παρὰ τοῖς κ. κ. Ν. Μ. Rothschild et Fils, ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank Verein, ἐν Κωνσταντινῇ παρὰ τῷ κ. Α. Ζαρίφη, ἐν Βουκουρεστίῳ παρὰ τῷ κ. Ν. Χρυσοβαλῶνῃ, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (Αἰγύπτου) παρὰ τῇ Banque Imp. Ottomane, ἐν Τεργεστῇ παρὰ τῇ Succursale de la Société F. F. R. priv Autrichien de Crédit pour le commerce de l'industrie, ἐν Κρήτῃ παρὰ τοῖς Καταστήμασι Τραπεζῆς Κρήτης.

Οἱ ἐν τῷ ἑξωτερικῷ κάτοχοι ἀνωνόμων μετοχῶν δύνανται ἐπίσης ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὰ καταστήματα δι' ὧν συνήθως λαμβάνουσι τὸ μέρος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἀπριλίου 1903.

Ὁ Διοικητής

Σ. Στρογγίτης.

ΝΕΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΠΛΑΚΕΣ

LUMIERE

Τὸ παγκοσμίον φήμης ἐργοστάσιον φωτογραφικῶν πλακῶν Lumiere et fils κατασκεύασαν ἐσχάτως νέας πλάκας με ἐτικέταν γαύματος λίλα, τριπλασίας ταχύτητος τῶν μέχρι τοῦδε ἐν χρήσει με ἐτικέταν κυανῇ, καταλλήλους δι' instantanéisation τοῦτέστι, ὡς ἀντιπροσωπεῖ τοῦ ἀνωτέρου ἐργοστασίου, ἔχουσαν παρακαταθήκην ὧν τῶν μεγεθῶν καὶ τοῦ χρόνου, προσφατοῦ ἀποστολῆς πάντοτε, ὡς ἐκ τῆς μεγάλης καταναλώσεως. Αἱ παραγγελίαι τῶν Ἑπαρχικῶν ἐκτελοῦνται τάχιστα.

ΠΑΛΛΗΣ καὶ ΚΟΤΖΙΑΣ

Χαρτοπῶλαι, Ὁδὸς Ἑρμοῦ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεῖ

ὅτι κατετέθη παρ' αὐτῇ τὸ ἀπαιτούμενον ποσὸν διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 26 τοκομεριδίου τοῦ ἐκ φρ. 89,875,000 Ἐθνικοῦ Δανείου (1890) 5 ο) (Σιδηροδρόμου Πειραιῶς Ἀχρίστου) πληρωτέου πρὸς φρ. χρ. 4 50 ἀπὸ τῆς 2)15 προσεχοῦς Ἰουνίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13)26 Μαΐου 1903

ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ

ΚΑΡΓΙΩΤΑΚΗ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΚΟΜΨΗ

ΣΤΕΡΕΑ

ΕΥΘΗΝΗ

Ὁδ. Χρυσοσπηλαιωτίσσης 5 Β'

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Π. Α. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἀθῆναι Ὁδ. Δουκούλου 8

Λεξικά καὶ ξέναι γλώσσαι
Πλήρες πρακτικὸν σύστημα πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

Λεξικὸν Γαλλοελληνικόν

ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου Δρ. 10

Λεξικὸν Ἑλληνογαλλικόν

ὑπὸ Ν. Κοντοπούλου Δρ. 10

Γαλλικὴ Μέθοδος

Ὀττο — Κοντοπούλου Δρ. 4.80

Εἰς τῆς Γαλλικῆς Μεθόδου

Ὀττο — Κοντοπούλου Δρ. 1.50

Ἑλληνογαλλικαὶ Ἀπαιτήσεις

— 1.

ΕΙΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

Δάρυγγος, φάρυγγος, ρινός, ὠτων,

ΕΜΜ. Α. ΚΥΤΑΡΙΟΛΟΥ

Ἱατροῦ

Υπόχρητος τῆς λαρυγγολογίας, ρινολογίας καὶ ὠτολογίας ἐν τῷ Ἑθν. Πανεπιστημίῳ

27 Ὁδὸς Πανεπιστημίου

9—11 4—5 1)2